

тивникъ, движението се извършваше въ строй по ротно. Къмъ пладне така настъпващиятъ Полкъ стигна до Мукатъ. Тукъ, обаче, полковиятъ командиръ получи заповѣдь № 740, съ която се нареждаше настъплението да бѣде спрѣно, тъй като 2/5-а бригада ще бѣде смѣнена съ части отъ 1-а Софийска дивизия, та да бѣде насочена за действия на югъ, въ долината на р. Вардаръ. Съобразно тази заповѣдь, Полкътъ (2-а, 3-а и 4-а дружини) заночува съ мѣрки за охранение по висотитѣ източно отъ с. Мукатъ. 1/18-а дружина, която бѣ отправена да се присъедини къмъ Полка си, прекара нощта при с. Изворъ.

Тъй като презъ този день (10-и ноемврий) 1-а Софийска дивизия не застигна Бригадата, на следния день Полкътъ продължи похода, като се движеше по бѣлото на планината Козница за с. Върбица. Къмъ 17 часа, когато предната охрана (2-а дружина) стигна на около два километра североизточно отъ с. Скуланово, бригадниятъ командиръ заповѣда да се прекрати движението, и Полкътъ да се спре да нощува въ походенъ редъ край пѣтя.

На 11-и ноемврий вечеръта 2/5-а бригада излѣзе отъ състава на войскитѣ, които действуваха къмъ гр. Прищина, и на следния день трѣбваше да се събере къмъ ж.п. ст. Липлянъ, на ж-п линия Митровица — Прищина — Скопие. Въ свръзка съ това, на 12-и ноемврий сутринъта 18-и пех. полкъ се отправи за споменатата станция, дето пристигна следъ два часа. Къмъ пладне по нареждане отъ бригадниятъ командиръ, Полкътъ мина презъ моста на р. Ситница, и се разположи на общия бивакъ на бригадата при с. Долни Халачъ.

*

И така, следъ редъ уморителни бойове, въ труднопроходима мѣстность и мразовито време, 18-и пех. полкъ получи нова задача. Заедно съ Бригадата си, Полкътъ бѣ отправенъ да се присъедини къмъ своята Дивизия, за действия по долината на р. Вардаръ, къмъ Гръцката граница.

Презъ време на действията при Ново Бърдо и Бостанъ, Полкътъ даде следнитѣ загуби: убити — офицеръ 1 — капитанъ Александъръ Таневъ, кандидатъ-офицеръ 1 — Александъръ Георгиевъ и 85 войника; ранени — офицеръ 1 и 340 войника; безъ вестъ пропаднали — 43 войника.

Общо, въ Гилянската операция 18-и пех. полкъ остави по бойнитѣ полета 2 офицера, единъ кандидатъ-офицеръ и 181 войника убити. Броятъ на раненитѣ бѣше 11 офицера, 7 кандидатъ-офицера и 1069 войника, а безъ вестъ пропадналитѣ — 44 войника.

IV. — ПОХОДЪ И ДЕЙСТВИЯ НА 18-и ПЕХ. ЕТЪРСКИ ПОЛКЪ ВЪ ДОЛИНАТА НА Р. ВАРДАРЪ. (Скици № № 38 и 39).

Следъ опититѣ да си пробиятъ пѣтъ на югъ, по долината на р. Вардаръ, сръбскитѣ войски, които се бѣха събрали къмъ Прищина, потърсиха спасение отъ застрашаващото ги пленяване презъ Албания къмъ Адриатическия брѣгъ. На 11-и ноемврий 9-а Плѣвенска и 3-а Балканска дивизии овладѣха